

Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. marts 2022 — M.F. mod J.M. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen)

(Sag C-508/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 267 TEUF – nødvendigheden af den anmodede fortolkning, for at den forelæggende ret kan afsige sin dom – begreb – disciplinærsag indledt mod en dommer ved en almindelig domstol – udpegelse af den disciplinærdomstol, der har kompetence til at træffe afgørelse i denne sag, af formanden for disciplinærafdelingen ved Sąd Najwyższy (øverste domstol, Polen) – civilt søgsmål med påstand om, at det fastslås, at der ikke foreligger et tjenesteforhold mellem formanden for denne disciplinærafdeling og den øverste domstol – den forelæggende rets manglende kompetence til at efterprøve gyldigheden af udnævnelsen af en dommer ved den øverste domstol og afvisning af et sådant søgsmål i henhold til national ret – afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)

(2022/C 198/03)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M.F.

Sagsøgt: J.M.

Procesdeltagere: Prokurator Generalny og Rzecznik Praw Obywatelskich

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse forelagt af Sąd Najwyższy (Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych) (øverste domstol (afdelingen for arbejds- og socialsikringsager), Polen) afvises.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 7.10.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. marts 2022 — bpost SA mod Autorité belge de la concurrence (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-117/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – konkurrence – posttjenester – takstordning vedtaget af den befordringspligtige virksomhed – bøde, der pålægges af en national tilsynsmyndighed for postsektoren – bøde, der pålægges af en national konkurrencemyndighed – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 50 – princippet ne bis in idem – spørgsmålet, om der er tale om samme lovovertrædelse – artikel 52, stk. 1 – begrænsninger af princippet ne bis in idem – kumulation af retsforfølgelse og sanktioner – betingelser – forfølgelse af et mål af almen interesse – proportionalitet)

(2022/C 198/04)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: bpost SA

Sagsøgt: Autorité belge de la concurrence

Procesdeltagere: Publimail SA og Europa-Kommissionen

Konklusion

Artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med dettes artikel 52, stk. 1, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er ikke til hinder for, at en juridisk person pålægges en bøde for en overtrædelse af EU-konkurrenceretten, når denne person tidligere har været genstand for en endelig afgørelse angående de samme faktiske omstændigheder efter en procedure vedrørende en tilsidesættelse af sektorspecifikke regler, der tilsigter liberalisering af det pågældende marked, forudsat at der foreligger klare og præcise regler, der gør det muligt at forudse, hvilke handlinger og undladelser der kan gøres til genstand for en kumulation af retsforfølgelse og sanktioner, samt koordinering mellem de to kompetente myndigheder, at de to procedurer er blevet ført tilstrækkeligt koordineret og i nær tidsmæssig tilknytning, og at alle de pålagte sanktioner står i forhold til overtrædelsernes grovhed.

(¹) EUT C 161 af 11.5.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. marts 2022 — Bundeswettbewerbsbehörde mod Nordzucker AG, Südzucker AG og Agrana Zucker GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-151/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – konkurrence – artikel 101 TEUF – kartel, der retsforfølges af to nationale konkurrencemyndigheder – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 50 – princippet ne bis in idem – spørgsmålet, om der er tale om samme lovovertrædelse – artikel 52, stk. 1 – begrænsninger af princippet ne bis in idem – betingelser – varetagelse af et mål af almen interesse – proportionalitet)

(2022/C 198/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundeswettbewerbsbehörde

Sagsøgt: Nordzucker AG, Südzucker AG og Agrana Zucker GmbH

Konklusion

1) Artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en virksomhed retsforfølges af en medlemsstats konkurrencemyndighed og i givet fald pålægges en bøde for en overtrædelse af artikel 101 TEUF og af de tilsvarende bestemmelser i den nationale konkurrenceret, på grund af en adfærd, der har haft et konkurrencebegrænsende formål eller en konkurrencebegrænsende virkning på denne medlemsstats område, selv om denne adfærd allerede er blevet omtalt af en anden medlemsstats konkurrencemyndighed i en endelig afgørelse, som denne myndighed har truffet over for denne virksomhed efter en procedure om overtrædelse af artikel 101 TEUF og af de tilsvarende bestemmelser i denne anden medlemsstats konkurrenceret, forudsat at denne afgørelse ikke hviler på en konstatering af, at der foreligger et konkurrencebegrænsende formål eller en konkurrencebegrænsende virkning på den første medlemsstats område.